

[Jens Peter Jensen (Sorø amt).]

yderligere nedsættelse af præmiebetalingen; der er hvert år et pænt overskud, som efterhånden løber op i næsten 40 mill. kr. Det er jo ikke meningen, at ordningen skal virke som et dræn ind i erhvervslivet, så det kunne godt være, der var mulighed for at lempe omkostningerne noget.

Vi kan måske også i udvalget drøfte lidt, om administrationen af ordningen er billig nok. Jeg har hørt røster om, at den er temmelig dyr at administrere. Derudover må jeg dog sige, at vi kun hører anerkendende ord om den måde, ordningen bliver administreret på.

Der er andre enkeltheder, som vi gerne vil se på i udvalget, bl. a. den udvidelse, der går ud på, at også statsinstitutioner, der eksporterer, kan komme med ind under ordningen.

Der er som sagt en hel del, vi vil se på med velvilje; dette gælder også det egentlige hovedformål, nemlig at udvide garantien fra 2½ til 3 milliarder kr.

Men der er ét forslag i handelsministerens lovforslag, som vi ikke kan gå med til. Det er ministerens forslag om, at finansudvalget skal have bemyndigelse til at udvide rammen for denne garantisum. Det er, kan vi næsten sige, et principielt synspunkt. Vi må holde for, at på et så vigtigt område som dette må det så absolut være folketinget, der skal træffe afgørelserne, når ændringer skal ske. Jeg ved godt, at ministeren måske vil komme og sige: ja men hvis vi nu har garanteret for så meget af beløbet, så der kun er få millioner kroner tilbage, og vi så pludselig står i en situation, hvor der er behov for, skal vi sige en garanti på 100 mill. kr., og folketinget ikke er inde, hvad så? Da må vi bare svare, at så må man administrere med så meget sufficiens, at man ikke kommer i den situation. Vi kan ikke have folketinget sat ud af kraft på så vigtige områder.

Som helhed tiltræder vi imidlertid lovforslaget; vi tilsiger en velvillig behandling og håber, at den højtærede minister vil være lige så venlig over for de synspunkter, som jeg her har givet udtryk for.

Knud Thomsen: Den revision af loven om Danmarks erhvervsfond, der her foreligger, synes mig at være gennemført med

heldig hånd. De ændringer og den udvidelse af forsikringsmulighederne, der foreslås, er baseret på erfaringer, der er indhøstet i de forløbne 4 år. Andre erfaringer vil jo givetvis blive indhøstet, og jeg bemærker mig i den henseende, at der nu ikke længere i det foreliggende lovforslag er nogen bestemmelse om, at loven skal optages til revision på et senere tidspunkt. Det ser jeg for så vidt med sympati på, fordi det her drejer sig om en lovgivning, hvis fundament ikke må ændres for tit af hensyn til erhvervslivet, der må vide, på hvilken basis det skal arbejde.

Jeg synes, det er rimeligt, at der sker den ændring, at adgangen til forsikring mod tab i forbindelse med reklamefremstød er foreslået udtaget af loven. Emnet passer langt bedre ind i lovbestemmelserne om tilskud til eksportfremmende foranstaltninger af kollektiv karakter.

Af den højtærede ministers fremsættelse fremgår det, at alle de forslag om ændringer, der er modtaget fra erhvervsside, har kunnet imødekommes i det foreliggende lovforslag, bortset fra et forslag om at yde garantier for kursrisici. Jeg tror, det er heldigt, at man ikke har medtaget en sådan forsikringsmulighed, selv om der vistnok har været tale om ganske særlige tilfælde. Hvis man havde gjort det, ville det jo faktisk betyde, at eksportkreditrådet gennem sin præmiepolitik måtte indlade sig på vurderinger — og stundom på lang sigt — af forholdet mellem danske kroner og andre landes valuta, og det ville muligvis ikke være så heldigt.

En kursrisiko foreligger der jo meget ofte ved eksportforretninger. Den kan forebygges ved, at man sælger i danske kroner, eller ved, at man aftaler en fast kurs mellem køber og sælger og deres respektive valutaer. Men det bliver jo usægtelig vanskeligt, hvis det drejer sig om forretninger over en meget lang kredittid.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed nævne, at man i mere frie tider også havde det forhold her i landet, at man kunne sikre sig imod kursrisiko ved køb og salg af fremmed valuta på sigt. Hvis f. eks. en dansk eksportør havde solgt et større vareparti i fremmed valuta og betalingen ventedes hjem f. eks. om 3 måneder og han ønskede at sikre sig, at han fik den kurs